

bud af produkter, der skal være den korte opsigelsesfrist.

Det er bare det, vi taler for, og det synes jeg egentlig vi skylder forbrugerne.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, vi skylder forbrugerne, at de har et godt produkt med et kort opsigelsesvarsel for det kæmpestore flertals vedkommende, og hvis der så er nogle enkelte, der vil tilbyde noget andet, så skal de have lov til det.

Men jeg kan forstå, at hvis Socialdemokratiet havde justitsministerposten, ville man altså også indføre en lov, som sagde, at ingen bagermester måtte åbne efter kl. 7 om morgenen, så det selv for den ene bagermester i hele Danmark, der har lyst til at åbne kl. 8, ville blive forbudt ved lov. Det er jo grotesk, fuldstændig grotesk. Det er socialisme ud over alle grænser: lovgivning, lovgivning, lovgivning.

Kl. 14.00

Hvis folk selv kan klare det, er det fint. Hvis de ikke kan klare det, så lovgiver vi, det står i loven. Det står i lovforslaget. Det har justitsministeren sagt. Det har jeg sagt. Vi løser det, og vi løser det på den mest effektive måde og helst uden lovgivning.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Forsikring og retten og muligheden for at forsikre sig er en uhyre central del af borgernes oplevelse af tryghed. Man forsikrer sig i håb om, at det ikke bliver nødvendigt at få undersøgt, i hvilket omfang forsikringsselskabet rent faktisk er parat til at betale for den skade, man håbede ikke kom.

Desværre viser det sig alt for ofte, at skadelidte oplever, at forsikringsselskaberne ikke lever op til de løfter, som skadelidte forstod som et helt klart løfte. Et sådant efter skadelidtes opfattelse klart løftebrud førte frem til den lovrevisión, som vi nu står over for.

Det viste sig, at en kvinde skulle have en forsikring mod bl.a. sklerose. Hun gik til en speciallæge, fik en erklæring om, at hun ikke led af sklerose eller så ud til at lide af det.

15 år efter fik hun sklerose. Forsikringsselskabet afslog at udbetale erstatning, fordi man måtte konstatere, at på det tidspunkt ville en speciallæge have konstateret, at hun havde forstadi-

er til sklerose, fordi hun havde et punkt på det ene ben, der ikke var følsomt. Højesteret var enig heri, og til stor overraskelse for kvinden fik hun som sagt ikke sin erstatning. I hendes øjne var det et klart løftebrud.

Vi var så også et flertal i Folketinget, der fandt, at med en retstilstand af denne art burde man revidere forsikringsaftaleloven, og det lykkedes SF sammen med De Konservative at få skabt et flertal for et beslutningsforslag om at få revideret forsikringsaftaleloven.

Spørgsmålet omkring sklerosedommen løste vi for et par år siden, og nu står vi over for en relativt omfattende gennemgang af forsikringsaftaleloven, og det er endt med de forholdsvis få ændringer.

Formålet for SF med det her lovforslag var at sikre, at vi fik tilgodeset forbrugerne på dette helt centrale område. Det har jo vist sig, at forbrugerne mere og mere er kommet i centrum i de sidste 30-40 år.

Forsikringsaftaleloven er som bekendt fra 1932, så vi fandt fra SF's side, at det var en rigtig god idé at få set på loven med forbrugerøjne.

Ministeren har nu valgt flertallets bud på de forskellige ændringer i lovgivningen, og jeg ville være et skarn, hvis jeg sagde, at det er forkerte beslutninger hele vejen igennem, ministeren har truffet.

Jeg tror, at vi i højere grad skal spørge i Folketingets Retsudvalg, om der er nogen af dem fra udvalget, der står bag denne lovgivning, der kan komme og forklare både mindretals- og flertalsindstillingerne, således at vi på den måde kan få et højere niveau i vores viden.

En af de sværeste love, der overhovedet eksisterer, i hvert fald i min optik, er netop forsikringsaftaleloven. Derfor vil jeg foreslå, at vi i Folketingets Retsudvalg får en teknisk gennemgang, får mulighed for grundigt at gennemgå de forskellige overvejelser, som udvalget har haft og på den baggrund træffer beslutning om det videre arbejde.

For mig at se har udvalget lavet et grundigt arbejde, og for mig at se er det nogle meget fornuftige overvejelser, der ligger bag.

Fru Lissa Mathiasen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil har ret i deres påpegning af opsigelsesproblemerne. En påpegning, som justitsministeren også har tilkendegivet, hun tager meget alvorligt. Jeg synes, vi skal bruge udvalgsarbejdet på at komme det step videre, at vi rent faktisk får en grundlæggende forståelse af, om det lige præcis er de rigtige vinkler, man er kom-